Zivila Cervena Voisca!

written by Piera Del Bando | 18.05.2023

σκέψεις • απόψεις • δέσεις • σκέψεις • απόψεις • δέσεις • σκέψεις • απόψεις • δέσεις • σκέψεις • απόψεις

Από τον τελευταίο!! Παγκόσμιο Πόλεμο

Μια αξέχαστη σκηνή στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο PISTICI της Νότιας Ιταλίας

«ZIVILA CERVENA VOISCA»! (στα Σέρβικα)

ΖΗΤΩ Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ!

Του Τηλέμαχου Ρούση

Ήταν μέρες του παγκοσμίου πολέμου που πέρασε. Από το νησάκι του Λαζαρέττου που οι Ιταλοί φασίστες καταχτητές είχαν μετατρέψει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, οι φρουροί πήραν 21 πατριώτες σαν **ομήρους** στην Ιταλία, ανάμεσα σ' αυτούς και τον υπογράφοντα.

Το κλίμα του πολέμου είχε αρχίσει ν' αλλάζει, έπειτα από τη μεγάλη νίκη του Κόκκινου στρατού το χειμώνα του 1943 στο Στάλινγκραντ. Η προοδευτική ανθρωπότητα πήρε μια βαθιά ανάσα.

Οι Ιταλοί για τη μεταφορά μας στο Brindisi χρησιμοποίησαν υδροπλάνο που προσθαλασσώθηκε δίπλα στην ακτή του Λαζαρέττου, του καταραμένου στη μνήμη των Κερκυραίων μικρού αυτού νησιού.

Στις τεράστιες φυλακές του Brindisi μείναμε 2 μέρες κι από κει στο στρατόπεδο του PISTICI όπου βρίσκονταν 1.300 κρατούμενοι με φρουρούς μελανοχίτωνες σ' ένα χώρο 2Χ2 χιλιόμετρα περίπου, 50 χιλιόμετρα νότια του Τάραντα σε μια έρημη περιοχή της Νότιας Ιταλίας.

Οι φρουροί μας οδήγησαν στο κτίριο που θα μέναμε. Ένα διώροφο σπίτι και που ανάμεσα απ' τα παράλληλα σπίτια υπήρχαν χώροι καλλιεργήσιμοι.

Καθίσαμε έξω από το σπίτι που μας όρισαν, σε δδειους τενεκέδες βενζίνας γυρισμένους ανάποδα και προσπαθούσαμε να προσαρμοστούμε με το περιβάλλον. Σε απόσταση 50 μέτρων απέναντί μας μπρος σ' ένα σπίτι όμοιο με το δικό μας είδαμε να συγκεντρώνονται ορισμένοι άνθρωποι κρατούμενοι κι αυτοί.

Δεν καταλαβαίναμε τη γλώσσα τους.

Σιγά - σιγά σχηματίστηκε ένα σύνολο γύρω στα 50 άτομα και άρχισαν να τραγουδάνε. Μια θαυμάσια χορωδία σε άγνωστη για μας γλώσσα, αλλά γνωστή σε μας μουσική.

Ήταν ένα διεθνιστικό παραδοσιακό τραγούδι. Εμείς σφίξαμε συγκινημένοι ο ένας το χέρι του άλλου. Η χορωδία τραγουδούσε στην άγνωστη για μας γλώσσα που έπειτα από μέρες μας έμαθαν το τραγούδι αυτό στη γλώσσα τους. Zivila Cervena Voiska Zivioproletariat Ζήτω η Νέα γενιά Ζήτω το Προλεταριάτο!

Μόλις τελείωσε το τραγούδι αυτό αρχίσαμε αμέσως οι λιγοστοί έλληνες το ίδιο τραγούδι, στον ίδιο σκοπό, στη γλώσσα μας,

Πάψετε να προσκυνάτε αρχόντους και βασιλιά.

Ενώ τραγουδούσαμε είδαμε τους απέναντί μας χορωδούς να σηκώνονται αργά και να έρχονται προς το μέρος μας. Όμως κι ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων μαζευόταν από τα διπλανά σπίτια και μας πλησίαζαν σιωπηλοί. Μόλις τελειώσαμε με τους στίχους.

Πάνε εκείνοι οι χρόνοι ήρθαν καινούργιοι καιροί.... η Νέα Ζωή προχωρεί.

Ξαφνικά βρεθήκαμε στις αγκαλιές εκατοντάδων ανθρώπων που μας έσφιγγαν με δάκρυα χαράς.

Greci τους είπαμε Ιταλικά. «Γιουγκοσλάβος» μας είπαν στη γλώσσα τους.

Γίναμε αμέσως αδέρφια.

Κάποιοι Ιταλοί στρατιώτες όχι μελανοχίτωνες που βρέθηκαν εκεί τυχαία, 3-4 παρακολουθούσαν απορημένοι αυτή τη σκηνή.

Δε μιλούσαν. Ποιος ξέρει τι να σκέφτονταν βλέποντας αυτό το Ελληνικό - Γιουγκοσλαβικό αγκάλιασμα!!! Εκεί στο Pistici στη Νότια Ιταλία.

Πάνε τώρα χρόνια πολλά! Αλλά η αγάπη ανάμεσα στους λαούς μας ποτέ δεν έσβησε. Κι αυτά τα τραγικά μερόνυχτα που περνάει ο Σέρβικος λαός δεν υπάρχει ελληνική καρδιά που να μη χτυπάει τους παλμούς του μαρτυρίου του και της παληκαριάς του.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Ν. ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

Σώζει τα δένδρα μας
Σώζει τα δάση μας

Εξοικονομεί ενέργεια
Εξοικονομεί νερό
Εξοικονομεί φυσικούς πόρους
Εξοικονομεί συνάλλαγμα

Ανακυκλώστε το χαρτί

Σώστε ένα δένδρο

Είναι η μοναδική μας λύση
Ας πάρουμε όλοι μέρος στην προσπάθεια

γιατί το ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

ΤΩΡΑ ΟΛΑ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΠΛΕ ΚΑΔΟΥΣ

Με αφορμή το κλείσιμο 24χρόνων από το τέλος της βάρβαρης νατοϊκής επέμβασης για τον οριστικό διαμελισμό της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαυίας αναρτούμε ένα κείμενο του πολυαγαπημένου Μάχου Ρούση από “Ενημέρωση” της εποχής.

Από τον τελευταίο!! Παγκόσμιο Πόλεμο Μια αξέχαστη σκηνή στο στρατόπεδο

συγκέντρωσης στο PISTICI της Νότιας Ιταλίας

“ZIVILA CERVENA VOISCA”! (στα Σέρβικα)
ΖΗΤΩ Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ!

Του Τηλέμαχου Ρούση

Ήταν μέρες του παγκοσμίου πολέμου που πέρασε.
Από το νησάκι του Λαζαρέτου που οι Ιταλοί φασίστες καταχτητές είχαν μετατρέψει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, οι φρουροί πήραν 21 πατριώτες σαν ομήρους στην Ιταλία, ανάμεσα σ’ αυτούς και τον υπογράφοντα.

Το κλίμα του πολέμου είχε αρχίσει ν’ αλλάζει έπειτα από τη μεγάλη νίκη του Κόκκινου στρατού το χειμώνα του 1943 στο Στάλινγκραντ.
Η προοδευτική ανθρωπότητα πήρε μια βαθιά ανάσα.
Οι Ιταλοί για τη μεταφορά μας στο Brindisi χρησιμοποίησαν υδροπλάνο που προθαλασσώθηκε δίπλα στην ακτή του Λαζαρέττου, του καταραμένου στη μνήμη των Κερκυραίων μικρού αυτού νησιού.
Στις τεράστιες φυλακές του Brindisi μείναμε 2 μέρες κι από κει στο στρατόπεδο του PISTICI όπου βρίσκονταν 1.300 κρατούμενοι με φρουρούς μελανοχίτωνες σ’ ένα χώρο 2×2 χιλιόμετρα περίπου,
50 χιλιόμετρα νότια του Τάραντα σε μια έρημη περιοχή της Νότιας Ιταλίας.
Οι φρουροί μας οδήγησαν στο κτίριο που θα μέναμε.
Ένα διώροφο σπίτι και που ανάμεσα απ’ τα παράλληλα σπίτια υπήρχαν χώροι καλλιεργήσιμοι.
Καθίσαμε έξω από το σπίτι που μας όρισαν, σε άδειους τενεκέδες βενζίνας και προσπαθούσαμε να προσαρμοστούμε με το περιβάλλον.
Σε απόσταση 50 μέτρων απέναντί μας μπρος σ’ ένα σπίτι όμοιο με το δικό μας είδαμε να συγκεντρώνονται ορισμένοι άνθρωποι κρατούμενοι κι αυτοί.

Δεν καταλαβαίναμε τη γλώσσα τους.
Σιγά-σιγά σχηματίστηκε ένα συνολο γύρω στα 50 άτομα και άρχισαν να τραγουδάνε.
Μια θαυμάσια χορωδία σε άγνωστη για μας γλώσσα αλλά γνωστή σ’ εμάς μουσική.
Ήταν ένα διεθνιστικό παραδοσιακό τραγούδι.
Εμείς σφίξαμε συγκινημένοι ο ένας το χέρι του άλλου.
Η χορωδία τραγουδούσε στην άγνωστη για μας γλώσσα που έπειτα από μέρες μας έμαθαν το τραγούδι αυτού στη γλώσσα τους. Zivia Cervena Voiska -Zivioproletariat
Ζήτω η Νέα γενιά
Ζήτω το Προλεταριάτο!

Μόλις τελείωσε το τραγούδι αυτό αρχίσαμε αμέσως οι λιγοστοί Έλληνες το ίδιο τραγούδι, στον ίδιο σκοπό, στη γλώσσα μας.

Πάψετε να προσκυνάτε αρχόντους και βασιλιά.

Ενώ τραγουδούσαμε είδαμε τους απέναντί μας χορωδούς να σηκώνονται αργά και να έρχονται προς το μέρος μας.
Όμως κι ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων μαζευόταν από τα διπλανά σπίτια και μας πλησίαζαν σιωπηλοί. Μόλις τελειώσαμε με τους στίχους.

Πάνε εκείνοι οι χρόνοι
ήρθαν καινούργιοι καιροί…
η Νέα Ζωή προχωρεί.

Ξαφνικά βρεθήκαμε στις αγκαλιές εκατοντάδων ανθρώπων που μας έσφιγγαν με δάκρυα χαράς.

Greci τους είπαμε Ιταλικά. «Γιουγκοσλάβος» μας είπαν στη γλώσσας τους.
Γίναμε αμέσως αδέρφια.
Κάποιοι Ιταλοί στρατιώτες, όχι μελανοχίτωνες, που βρέθηκαν εκεί τυχαία, 3-4 παρακολουθούσαν απορημένοι αυτή τη σκηνή.
Δε μιλούσαν.
Ποιος ξέρει τι να σκέφτονταν βλέποντας αυτό το Ελληνικό – Γιουγκοσλαβικό αγκάλιασμα!!!
Εκεί στο Pistici στη Νότια Ιταλία.

Πάνε τώρα χρόνια πολλά!
Αλλά η αγάπη ανάμεσα στους λαούς μας ποτέ δεν έσβησε.
Κι αυτά τα τραγικά μερόνυχτα που περνάει ο Σέρβικος λαός δεν υπάρχει ελληνική καρδιά που να μη χτυπάει τους παλμούς του μαρτυρίου του και της παληκαριάς του.